

PRZEGODA (2) sb f

e *pochylone*; o *prawdopodobnie jasne* (*tak w przygoda*).

pl A przégody (1). ◇ L przégodách (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Złe wydarzenie dotyczące kogoś (2) : Ieleń ná przegody *RejZwierz* aa3v. [*Cf* (*nagł*) Ieleń ná przygody. (-) PRzebiye czáfem przez fieć Ielonek vbogi *RejZwierz* 128.]

a. *Choroba* (1) : A s tym czwartych Kłyąg dokonawszy/ w których porządnie powieść szła/ o członkoch ciełefnych/ y o ich niedośtátkoch/ Piąthe zácniemy o tych przégodach/ ktore sye nie imuią oobliwie iednego mieścá/ ále álbo wżyśtko ciáło pfuią/ álbo sye y tego y owégo człónku chfatáią. *SienLek* 124.

Synonimy: fatum, niefortuna, nieszczęście, przeciwność; a. choroba, niemoc.

Cf **PRZYGODA**

MP